

2 (συνών. αἶσα). Μοίρα/πεπρωμένο, fate/destiny, Παρμενίδης 1.26 οὔτι σε μ ο ἰ ρ α κακὴ προὔπεμπε νέεσθαι τήνδ' ὁδόν (ἢ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου ἐστίν), ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε 3. Μοίρα/Εἰμαρμένη (προσωποπ.), Destiny (personif.), Παρμενίδης 8.37 οὐδὲν γὰρ <ἦ> ἔστιν ἢ ἔσται ἄλλο πάρεξ τοῦ ἐόντος, ἐπεὶ τό γε Μ ο ἰ ρ' ἐπέδησεν οὐλον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι 4. Μέρος, part, Ἀναξαγόρας 6.1-4 καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μ ο ἰ ρ α ἰ εἰσι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ πληθος, καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐν παντὶ πάντα· οὐδὲ χωρὶς ἔστιν εἶναι, ἀλλὰ πάντα παντὸς μ ο ἰ ρ α ν μετέχει 11 ἐν παντὶ παντὸς μ ο ἰ ρ α ἔνεστι πλην νοῦ, ἔστιν οἷσι δὲ καὶ νοῦς ἐνι 12.1-5-25 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μ ο ἰ ρ α ν μετέχει, νοῦς δὲ ἔστιν ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι ... μετεῖχεν ἂν ἀπάντων χρημάτων, εἰ ἐμέμεικτό τεω· ἐν παντὶ γὰρ παντὸς μ ο ἰ ρ α ἔνεστιν ... καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμόν ... μ ο ἰ ρ α ἰ δὲ πολλαὶ πολλῶν εἰσι 5. Μερίδιο, portion/share, Δημόκριτος A 135 (DK II 119,27) μ ο ἰ ρ α ν ἔχειν συνέσεως 258 ἐν παντὶ κόσμῳ μέζω μ ο ἰ ρ α ν μεθέξει 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μ ο ἰ ρ α ν.

μοιχεύειν. Μοιχεύω, commit adultery, Ξενοφάνης 11.3 καὶ 12.2 κλέπτειν μ ο ι χ ε ύ ε ι ν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν.

μοναρχία (ἀντίθ. ἰσονομία). Μοναρχία, monarchy, Ἀλκμαίων 4.3 μ ο ν α ρ χ ί α ν.

μονάς. Μονάς, unit, Φιλόλαος A 10 (DK I 400,13) Ἀρχύτας δὲ καὶ Φιλόλαος ἀδιαφόρως τὸ ἐν καὶ μ ο ν ά δ α καλοῦσι καὶ τὴν μονάδα ἐν 8 ἢ μὲν μ ο ν ά ς ὥς ἂν ἀρχὴ οὔσα πάντων.

μονίη. Ἀκίνησία/μοναχικότης, immobility/solitude, Ἐμπεδοκλῆς 27.4 καὶ 28.2 Σφαῖρος κυκλοτερῆς μ ο ν ί η περιηγεί γαίων.

μόνος (τύπ. μούνος) 1. Μόνος, alone, Ἡράκλειτος 32 ἐν τὸ σοφὸν μ ο ὦ ν ο ν λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα Ἐμπεδοκλῆς 111.2 φάρμακα δ' ὅσσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ πεύση, ἐπεὶ μ ο ὕ ν ω σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα Ἀναξαγόρας 12.3-8 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δὲ ἔστιν

ἄπειρον καὶ αὐτοκρατές καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἑωυτοῦ ἐστίν... καὶ ἂν ἐκώλυνεν αὐτὸν τὰ συμμεμειγμένα, ὥστε μηδενὸς χρήματος κρατεῖν ὁμοίως ὥς καὶ μόνον ἑόντα ἐφ' ἑαυτοῦ Δημόκριτος 217 μόνον οἱ θεοφιλέες, ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικεῖν 228.3-5 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι, ὥσπερ οἱ ὀρχησταὶ οἱ ἐς τὰς μαχαίρας ὀρούοντες, ἣν ἐνὸς μόνον (μὴ) τύχωσι καταφερόμενοι, ἔνθα δεῖ τοὺς πόδας ἐρεῖσαι, ἀπόλλυνται (χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἐνός· τὸ γὰρ ἵχνιον μόνον λείπεται τῶν ποδῶν) 2. Μόνος/μοναδικός, sole/single, Παρμενίδης 2.2 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν ἐρέω, κόμισαι δὲ σὺ μῦθον ἀκούσας, αἴπερ ὁδοὶ μόναι διζήσιός εἰσι νοῆσαι 8.1 μόνος δ' ἔτι μῦθος ὁδοῖο λείπεται ὥς ἔστιν 3. Μόνος/ὀλομόναχος, alone/all alone, Ἐμπεδοκλῆς 17.1 καὶ 17.16 τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἠϋξήθη μόνον εἶναι ἐκ πλεόνων Δημόκριτος 244 φαῦλον, καὶ μόνος ἦς, μήτε λέξης μήτ' ἐργάση. || **μόνον.** Μόνο, only, Ἐμπεδοκλῆς 2.5 αὐτὸ μόνον πεισθέντες, ὅτῳ προσέκυρσεν ἕκαστος 8.3 μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων ἔστι 134.4 φρὴν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος ἔπλετο μόνον, φροντίσι κόσμον ἅπαντα καταΐσσουσα θοῆσιν Φιλόλαος 2.3 ἄπειρα δὲ μόνον (ἢ περαίνοντα μόνον) οὐ κα εἶη 11.16 ἰδοὺς δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσαν Ἀναξαγόρας 4.12 οὐκ ἂν παρ' ἡμῖν μόνον ἀποκριθείη, ἀλλὰ καὶ ἄλλη Δημόκριτος 68 δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν πράσσει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν βούλεται Ἀρχύτας 1.29 οὐ μόνον δέ κα τούτῳ γνοίημεν.

μόριον. Μόριον/συστατικὸν μέρος, particle/component part, Μέλισσος 9 εἰ δὲ ἔχοι πάχος, ἔχοι ἂν μόρια, καὶ οὐκέτι ἐν εἶη. Πρβλ. μέρος, μοῖρα.

μόρος (συνών. θάνατος, πότμος, ἀντίθ. γέννησις, φύσις). Μοίρα θανάτου/θάνατος, fate of death/death, Ἡράκλειτος 20 γινόμενοι ζώειν ἐθέλουσι μόρους τ' ἔχειν ... καὶ παῖδας καταλείπουσι μόρους γενέσθαι 25 μόροι γὰρ μέζονες μέζονας μοῖρας λαγχάνουσι. Πρβλ. θνητός, μοῖρα.

μορφή 1. Μορφή, form, Παρμενίδης 8.53 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν Ἐμπεδοκλῆς 21.2 εἴ τι καὶ